

Zajímá vás, KDO je fantom vernisáží?

Přečtěte si, rozhovor, který jsme s ním připravili.

Můžete ho běžně vidět, jak se ležérně prochází městem, nikam nespěchá. Při folklorních slavnostech ho přistihnete stát u cimbálové muziky a zářit spokojeností. A když zavítáte na vernisáž, zcela jistě ho zahlédnete mezi obrazy. Vysoká hubená postava postává u pláten a často se otáčí, putuje očima po všech v místnosti i po vystavených dílech... Máte pocit, že je všude. Ale nikdo ho vlastně nezná...

Kdo to tedy je?

Mgr. Miroslav Pechura, redaktor Televize TVS, Kyjov:

Už dlouho mě zajímalo, kdo to je... Vidím ho snad na každé vernisáži. Je to myslím, nějaký malíř. V Kyjově se vyskytuje na spoustě kulturních akcí, a když nad tím tak přemýšlím, v Hodoníně taky.

PaedDr. Milan Raška, výtvarník, Bzenec

S panem „neznámým“ se setkávám docela pravidelně na vernisážích ve Veselí nad Moravou, Bzenci, Hodoníně i jinde. Vždy je stejně oblečen a působí na těchto akcích docela zajímavě. Většinou se s nikým nebaví, pečlivě si prohlédne výstavu a odejde. Několikrát se mě známí ptali, kdo to je?

PhDr. Ivo Frolec, ředitel Slováckého muzea, Uherské Hradiště

Jméno pána na snímku sice nevím, ale jeho tvář je mi dobře známá z většiny vernisáží nejen v Uherském Hradišti. Je zřejmé, že má velmi blízký vztah zejména k výtvarnému umění. Projevuje se vždy jako pozorný a vděčný návštěvník.

Na jedné z výstav Klubu kultury jsme ho poprosili o rozhovor...

Jeho občanské jméno je Jaromír Krutina, ale pro většinu je „fantomem vernisáží“.

Slyšela jsem, že jste takřka všudypřítomný a vyskytujete se hlavně na vernisážích...

(smích) Nevím, jestli jsem všude, ale určitě vždy tam, kde je báječná atmosféra. Tu pro mě tvoří hlavně zajímaví lidé, se kterými se setkávám. Dobrá vernisáž musí pro mě splňovat posvátnou trojici boží - výstava musí být uměleckým zážitkem, musí mít vhodný doprovodný program a také obsahovat nabídku mého oblíbeného nápoje - vína: červeného, bílého a mého nejoblíbenějšího růžového.

Máte tedy rád výtvarné umění, co jiná umění?

Velice mám rád literaturu. Jednou jsem v rádiu zaslechl toto: Lidi by měli přečíst alespoň 10 knížek do roka. Tomu jsem se s chutí zasmál. Já přečtu kolem 20 knih měsíčně. Poezii, literaturu faktu, beletrii, divadelní hry... Shakespeara mám přečteného kompletně, je to moje ikona, čtu ho stále dokola. Jednou jsem si dělal test z české literatury a výsledek? Okamžitě bych mohl nastoupit na místo profesora na vysoké škole.

Co pro vás musí obraz mít, abyste si řekl: Toto je to, co se mi líbí?

Mám rád obrazy i fotografie. Především mě musí zaujmout a taky přemýšlím, co tím chtěl básník říci – jestli odpovídá název díla jeho obsahu. Musí zapůsobit i jeho atmosféra.

Návštěva vernisáže, pro někoho sváteční okamžik, pro Vás už skoro běžná denní činnost...

Už mám vytipované galerie, kde sleduji, co se bude dít. Taky si před vernisáží vždy zajdu do informačního centra v Uherském Hradišti, nebo u nás v Ostravě mi to holky z íčka vyjedou. Sleduju časopis Atelier. A je pravda, že se pořád někam chystám.

Kam jezdíte nejraději?

Říkám to z ryzího srdce – nejraději jezdím do Uherského Hradiště. Pak mám také velmi rád Veselí nad Moravou, galerii Synagoga v Břeclavi, v Hodoníně Galerii VEDNEVNOCI, galerie v Kroměříži, Galerii města Přerova, Městskou galerii Otrokovice.

O regionálních galeriích máte opravdu dobrý přehled. Co vy a galerie v zahraničí?

Galerie v Drážďanech, v Berlíně, Prado v Madridu, Rijksmuseum v Amsterdamu, National Gallery v Londýně, Uffizi ve Florencii... Tam jsem všude byl, to všecko mám projeté... Vidět Hyieronyma Bosche na vlastní oči, ve vší úctě k Pijoanovým dějinám umění, to je zážitek nad všechny zážitky.

Skoro mi to připadá, že neděláte nic jiného, než jezdíte po výstavách.

Víte, člověk si vše musí zajistit tak, aby mu to vyšlo. Někdy se mi stane, že jsou dvě výstavy v jeden den a pak si musím vybrat.

Co vlastně děláte v občanském povolání?

Jsem zaměstnanec u dráhy. Jako každý mám svoji práci, svoje problémy a umění mi vždycky pomáhalo. Třeba čtení je pro mě takovou obranou proti názorům různých lidí. Někdy, když ve vlaku slyším některé cestující, jen nevěřičně kroutím hlavou. Třeba se jich zeptám, kde takový názor četli, a oni odpoví, že na čtení nemají čas. Pro mě diskuse končí. Já čtu ve slovenštině, češtině, polštině a ruštině. V ruštině i poslouchám, mám 28 kazet s Bulatem Okudžavou.

Říkal jste, že jezdíte do Uherského Hradiště nejen na vernisáže, ale přijíždíte i na slavnosti vína. Máte rád folklor?

Já poslouchám operu, rockovou hudbu, heavy metal, gotický rock, vlastně všecko, jazz elektronickou hudbu a tak dále. Ale nad všechno tohle ční folklor. Mám ho rád od malička, doma mám soustu elpíček s hudbou ze Slovácka. Zrovna včera jsem poslouchal Vlastu Grycovou.

Vypadá to, že se v životě nenudíte.

Člověk, který řekne: „To je nuda. Já nevím, co dělat nudou.“ Tak si řeknu: „chudáčku“.

Třeba do Uherského Hradiště to ale máte poměrně dlouhou cestu.

Naštěstí je do Hradiště od nás z Ostravy dobré spojení a cesta je dlouhá možná na kilometry, ale krátká na umělecký zážitek z přečtené knížky. Člověk se někdy bojí, aby nepročetl místo, kde měl vystoupit.

A co máte v plánu v příštích dnech?

Určitě se chystám na výstavu Sdružení výtvarných umělců, která je v Hradišti 10. února, a pak spousta dalších. Nedávno to byl Hodonín, Žilina, Břeclav, na Frýdecko-Místecku folklorní festival. Někdy zvládám

kulturní zážitek i mezi směnami. Třeba i před noční. Vrátím se a jdu do práce. Tím, že jezdím na výstavy a za kulturou vlakem, pojmám často příjemné s užitečným. Pak o své cestě napíšu do závodního časopisu (časopis Českých drah).

Ptala se: Markéta Macháčková, Klub kultury Uherské Hradiště

Autor článku Markéta Macháčková, článek byl napsán 8.2.2016 10:30.
URL článku: <https://archiv.kkuh.cz/cz/vystavy/zajima-vas-kdo-je-fantom-vernisazi>.